

fer, der ere seldne, idet det ærede Medlem (Berg) har talt om „et gammelt Spøgelse“ og brugt andre lignende Udtryk, talt om Nogen, der vilde „hytte sit eget Skind“ o. s. v., vil jeg minde om en Fabel, jeg har hørt og læst om to Dyr, en Lov og et Ufel, der ene laa for Døden, og saa vilde det andet give det sin Affledshilsen med paa Beten og gav den i Forbigaaende et Spart. — Der er i en lignende Retning ogsaa fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Nimestad) rettet en Advarsel til den ærede Krigsbestyrelse om endelig ikke at lade for mange af den nuværende Borgervæbning gaae over i den nye Væbning, og navnlig ikke af dens Officere. Jeg vil dertil ikke sige Andet end, at jeg troer, at det ærede Medlem meget godt kunde have sparet sine Raad og Advarsler, da Krigsbestyrelsen vistnok ligesaa godt som det ærede Medlem kjender saavel den nuværende Borgervæbning som hvad der af den kan bruges til den tilkommende. Jeg har endogsaa en Anelse om, at det ærede Medlem ligesaa lidt som det Medlem, jeg for omtalte, har beskæftiget sig videre med den hidtilværende Borgervæbning eller har havt Leilighed til at gjøre sig bekendt med, hvorledes den har udført sin Tjeneste, men det er jo almindeligt bekendt, at den har udført sin Tjeneste til dens Foresattes Tilfredshed, og da den nu ikke har været saa heldig — eller uheldig — at have de ærede Herrer Medlemmer til Foresatte, kan den vistnok træffe sig med, at den har faaet et godt Sludsmaal af sine virkelige Foresatte. Jeg skal af Hensyn til, at Tiden er saa langt fremffreden, og jeg allerede har hørt saamange Udtalelser for Forslaget, for hvilket jeg ogsaa vilde tale, indskrænke mig til disse saa Bemærkninger, idet jeg endnu kun skal sige, at der vel kunde være Gæfeltheder i Forslaget, som jeg kunde ønske anderledes, men at jeg dog mener, at Forslaget i det Hele er affattet saaledes, at Thinget roligt kan lade det gaae videre og derpaa bygge en fornustig Ordning af Kjøbenhavns Væbning i Fremtiden. Der er kun een Ting, jeg endnu vil tilføje, nemlig at det ogsaa er forekommet mig at Infanteriet eller Fodfolket, som det nu hedder, er foreslaaet temmelig faalgt, naar der foreslaaet 3 Forskerknings eller

batailloner, og at jeg har troet, at det mullig kunde indskrænkes til 2 Batailloner. Det forekommer mig, at efter Kjøbenhavns nuværende Stilling, da vi af Fæstningsværket navnlig kun have Søforterne tilbage, kunde det navnlig være Artilleriet, der kunde besættes, saa stærkt som mulligt her i Kjøbenhavn, og jeg troer ogsaa, at der kunde findes det fornødne Mandskab dertil, selv om dette til Gjengjæld blev lidt forøget, men om det kan staves tilveie, er tvivrigt Noget, som jeg ikke bestemt kan udtale mig om. Efter de Beregninger, der ere givne i Lovforslagets Motiver fra den hidtilværende Udskrivning, kan det maaskee allerede være vanskeligt nok at staae de to Compagnier tilveie, som forlanges til Artilleriet.

C. B. Nimestad: Jeg skal ikke, som den sidste ærede Taler, ønske, at der kun havde staaet to Batailloner istedetfor tre; jeg for min Person kunde ønske, at der havde staaet fire. Det var en forunderligt Lyst, som det ærede Medlem, efterat han havde sparet tilhøre og tilvænske, fik til at gjøre denne Lov, som han finder er til Gavn, mindre omfattende end foreslaaet af Krigsministeren; det var en Nyfætroer jeg, der kom over ham i det sidste Dreblik. — Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til den meget omidtsiterede Passus i § 3. En meget æret Taler fra Kjøbenhavn meente, at den stod til ingen Nytte, at det var en Ueffeugl, at den kun skulde tjene til at bulme, ligesom man giver dem, der ikke kunde sove Opium, medens derimod det ærede Medlem for Welle Knuts 2den Valgkreds (Berg) i den saae en Begyndelse til et forfærdeligt Angreb paa den demokratiske Righed, som er gennemført i Hærløven. Jeg troer ikke, at det er saa, jeg troer, at man ved disse Ord i § 3 har villet udtrykke, hvad Ministeriet har anseet for det, der rimeligst vilde blive Tilfældet. 3 Krigstilfælde vil det jo gaae saaledes til, at denne Stykke her i Kjøbenhavn stelskiftelig vil blive sat i fuld Krigsberedskab og holdt saaledes af Krigsministeren, og han vil da nok vide, hvor han vil sende den hen. Det Rimeligste er, at den vil blive i Kjøbenhavn, da man saavidt jeg har foreslaaet de Militære, som jeg har hørt